Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1879. Wydano i rozesłano dnia 17. Marca 1879. **Część V.**

Nr. 45.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 14. Lutego 1879 r., do l. 7358, względem pokrycia niedoboru funduszu krajowego na rok 1879.

Jego Ces. i król. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 29. Stycznia b. r. najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę powziętą przez Sejm krajowy królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 19. Października 1878 następującej treści.

Art. I.

Na pokrycie niedoboru funduszu krajowego na rok administracyjny 1879, uchwala Sejm dodatki do podatków stałych z dodatkiem $^1/_3$ części po 34 centów od każdego złotego austr.

Art. II.

Sejm upoważnia Wydział krajowy do przenoszenia w wydatkach zwyczajnych oszczędności jednej rubryki na potrzeby drugiej, z tem zastrzeżeniem że Wydział krajowy każde zboczenie od preliminarza usprawiedliwi.

Co się podaje do wiadomości.

Potocki m. p.

Nr. 46.

U s t a w a

o udzieleniu gminie miasta Rzeszowa prawa do poboru myta kopytkowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, udziela się gminie miasta Rzeszowa prawo pobierania myta kopytkowego na trzy lata od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy, pod następującemi warunkami:

Art. II.

Pobór myta kopytkowego ma się odbywać przy siedmiu rogatkach miejskich, a mianowicie:

1. Na drodze zwanej: Łańcucko-Tyczyńska.
2. „ „ „ Ruskawieś.
3. „ „ „ Sandomierska.
4. „ „ „ Krakowska.
5. „ „ „ Stajnie.
6. „ „ „ Psiarniska.
7. „ „ „ Staroniwa.

Rogatka na drodze zwanej Ruskawieś, tudzież rogatka na drodze Łańcucko-Tyczyńskiej, mają być postawione w takich punktach, ażeby na pierwszej — przejazd pomiędzy miastem a dworcem kolejowym i magazynami kolejowemi, na drugiej zaś — komunikacya pomiędzy Tyczynem a Łańcutem wolne były od myta kopytkowego.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko, przy wstępie do miasta, a to podług następującego wymiaru:

1. Od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, 2 (dwa) ct.
2. Od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, 1 (jeden) ct.
3. Od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Źrebięta które ssą i przy matkach idą, są wolne od opłaty myta kopytkowego.

Art. IV.

Przy poborze opłaty kopytkowej, mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych, lub o zniżeniu takowych.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich — nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania takowych w ogóle w dobrym stanie i używania na ten cel prestacyi mieszkańców miasta, według postanowień ustawy drogowej.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży gmina miasta Rzeszów przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi powiatowemu preliminarz wraz z dokładnym

kosztorysem tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego i podług postanowień powyższego art. VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego wykaże gmina miasta Rzeszów Wydziałowi powiatowemu, czyli i o ile preliminowane na ten rok z funduszu poboru myta kopytkowego roboty uskutecznione zostały, i czy cały dochód, który z poboru myta kopytkowego wpłynął, był na ten cel obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrola nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego, służy Wydziałowi powiatowemu, a względnie Wydziałowi krajowemu.

Art. X.

Gdyby gmina miasta Rzeszów wymienionych w tej ustawie warunków nie dopełniała, zarządzi polityczna władza powiatowa wskazane w ustawie drogowej środki przymusowe. Gdyby takowe nie skutkowały, może polityczna władza krajowa w porozumieniu z Wydziałem krajowym wstrzymać pobór myta kopytkowego.

Art. XI.

Od zwierząt w art. III. poszczególnionych, to jest opłatą kopytkowego objętych, nie będzie gmina miasta Rzeszowa pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarkowych.

Art. XII.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. XIII.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Memu ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, 7. Lutego 1879 r.

Franciszek Józef w. r.

Auersperg w. r.

Nr. 47.

Ustawa

o udzieleniu gminie miasta Brzeżan prawa do poboru kopytkowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, udziela się gminie miasta Brzeżany prawo pobierania myta kopytkowego na trzy lata od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy, pod następującemi warunkami.

Art. II.

Pobór myta kopytkowego ma się odbywać na sześciu rogatkach miejskich, a mianowicie:

1) Na drodze ku Posuchowu za ostatniemi chałupami przedmieścia Adamówki.

2) Na rządowym gościńcu, wiodącym z Adamówki do Potutor za mostem pod Lipą, pod folwarkiem zwanym Marcelówką.

3) Na gościńcu ku Rajowi, obok bramy żelaznej za cmentarzem.

4) Na przedmieściu Miasteczku przy drodze do Leśnik, za ostatniemi chałupami przedmieścia.

5) Na gościńcu rządowym, wiodącym do Lwowa, przy rogatce Lwowskiej.

6) Na drodze krajowej ku Złoczowu i Tarnopolowi przy rogatce Złoczowsko-Tarnopolskiej.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to podług następującego wymiaru:

1) Od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, 2 (dwa) ct.

2) Od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, 1 (jeden) ct.

3) Od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, $^1/_2$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od opłaty myta kopytkowego.

Art. IV.

Przy poborze opłaty kopytkowej, mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych, lub o zniżeniu takowych.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich, i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich, nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania takowych w ogóle w dobrym stanie i używania na ten cel prestacyi mieszkańców miasta, według postanowień ustawy drogowej.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży gmina miasta Brzeżany przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi powiatowemu preliminarz wraz z dokładnym kosztorysem tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego i podług postanowień powyższego art. VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego wykaże gmina miasta Brzeżany Wydziałowi powiatowemu, czyli i o ile preliminowane na ten rok z funduszu poboru myta kopytkowego roboty uskutecznione zostały, i czy cały dochód, który z poboru myta kopytkowego wpłynął, był na ten cel obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrola nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego, służy Wydziałowi powiatowemu a względnie Wydziałowi krajowemu.

Art. X.

Gdyby gmina miasta Brzeżany wymienionych w tej ustawie warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa wskazane w ustawie drogowej środki przymusowe. Gdyby zaś takowe nie skutkowały, może polityczna władza krajowa, w porozumieniu z Wydziałem krajowym wstrzymać pobór myta kopytkowego.

Art. XI.

Od zwierząt w Art. III. poszczególnionych, to jest opłatą kopytkowego objętych, nie będzie gmina miasta Brzeżan pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

Art. XII.

Ustawa niniejsza wejdzie w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. XIII.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Memu ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, 7. Lutego 1879 r.

Franciszek Józef w. r.

Auersperg w. r.

Nr. 48.

Ustawa

o udzieleniu gminie miasta Stanisławowa prawa do poborn myta kopytkowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, udziela się gminie miasta Stanisławowa prawo pobierania myta kopytkowego na trzy lata pod następującemi warunkami.

Art. II.

Pobór myta kopytkowego ma się odbywać na następujących dziewięciu do miasta prowadzących drogach:

1. Mykityńce — Knihynin
2. Krechowce — Knihynin.
3. Pasieczna — Knihynin.
4. Opryszowce — Knihynin.
5 Czukałówka — Knihynin.
6. Krechowce — Knihynin, (ulica Lipowa).
7. Zagwóźdź — Knihynin
8. Wolczyniec —Knihynin.
9. Na drodze do kolei żelaznej.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to podług następującego wymiaru:

1. Od konia, osła lub muła w zaprzęgu, 3 (trzy) centy.
2. Od każdej sztuki bydła rogatego w zaprzęgu, 2 (dwa) centy.
3. Od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, 1 (jeden) cent.
4. Od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, $^1/_2$ (pół) centa.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od opłaty myta kopytkowego.

Art. IV.

Przy poborze opłaty kopytkowej mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych, lub o zniżeniu takowych.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich, nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania takowych w ogóle w dobrym stanie i używania na ten cel prestacyi mieszkańców miasta według postanowień ustawy drogowej.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży gmina miasta Stanisławowa, przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi powiatowemu preliminarz tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego i podług postanowień powyższego artykułu VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego wykaże gmina miasta Stanisławowa Wydziałowi powiatowemu, czyli i o ile preliminowane na ten rok z funduszu poboru myta kopytkowego roboty uskutecznione zostały i czy cały dochód, który z poboru myta kopytkowego wpłynął, był na ten cel obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrola nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego, służy Wydziałowi powiatowemu a względnie Wydziałowi krajowemu.

Art. X.

Gdyby gmina miasta Stanisławowa wymienionych w tej ustawie warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa wskazane w ustawie drogowej środki przymusowe. Gdyby zaś takowe nie skutkowały, może polityczna władza krajowa w porozumieniu z Wydziałem krajowym, wstrzymać pobór myta kopytkowego.

Art. XI.

Od zwierząt w Art. III. poszczególnionych, to jest opłatą kopytkowego objętych nie będzie gmina miasta Stanisławowa pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmacznych.

Art. XII.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Memu ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, 7. Lutego 1879.

Franciszek Józef m. p.

Auersperg m. p.

Nr. 49.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 20. Lutego 1879 r., L. 8105, o wprowadzeniu w życie c. k. urzędu cechowniczego w Przemyślanach.

Wysokie c. k. Ministerstwo handlu zezwoliło reskryptem z dnia 3 grudnia 1878 r. L. 33.959, w porozumieniu z wysokiemi Ministerstwami spraw wew. i Skarbu na ustanowienie nowego urzędu cechowniczego w Galicyi z siedzibą w Przemyślanach dla sprawdzania i cechowania miar długości, miar dla płynów i przedmiotów sypkich, wag handlowych, ciężarków i boczek.

Co się podaje do powszechnej wiadomości w myśl §. 3. rozporządzenia Min. z dnia 3 kwietnia 1875 r. Nr. 45 Dz. pr. pań. z oznajmieniem, że jednocześnie zarządza się wprowadzenie w życie tego urzędu.

Potocki w. r.

Nr. 50.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 20. Lutego 1879 r., L. 8340 o dodatku do podatków dla funduszu indemnizacyjnego w r. 1879.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 5. Stycznia 1879 r. zatwierdzić Najłaskawiej uchwalony przez Sejm krajowy rozkład dodatków na rok 1879, a mianowicie dla funduszów indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej po 48 ct., a dla funduszu ind. Wielkiego Księstwa Krakowskiego po 37 ct. od jednego złotego w. a. podatków bezpośrednich z dodatkiem jednej trzeciej części.

Co się podaje do powszechnej wiadomości z oznajmieniem, że równocześnie zarządza się pobór tych dodatków na rzecz funduszu indemnizacyjnego.

Potocki w. r.